

Η γιαγιά μας η Μυροφόρα!

Γράφει ο Γιώργος Αθανασιάδης

Συνέχεια από την προηγούμενη έκδοση του Κόσμου της Τρίτης Ηλικίας

Το βλέμμα της Μυροφόρας δε μπορούσε να ξεκολλήσει από το βορρά, θαρρείς και περίμενε κάτι κείνη την μέρα στα τέλη του Μάρτιου. Το ίδιο και τις μέρες που ακολούθησαν μέχρι τη στιγμή που πά στην ήλιος ανέβαινε ψηλά και την ώρα πλοσίαζε να γυρίσουν τα μεγαλύτερα παιδιά από το σχολείο ενώ πά τη Νότιη της ήταν σπίτι με τη γιαγιά της. Ο άντρας της ο θείος Ισαάκ επέστρεψε κείνο το μεσημέρι ανήσυχος πολύ από το καφενείο που είχε πάει μετα τη δουλειά να ακούσει λίγο ραδιόφωνο να μάθει και κάνα νέο.

«Ναι πε, Ισάκ, ντο ίνεται, ντο εκσες σο ραδιόφωνον (Πέξ μου Ισάκ, τι γίνεται, πά ακουσες στο ραδιοφωνο);» ρώτησε η Μυροφόρα τον άντρα της ανήσυχη, στην ποντιακή διάλεκτο που μιλούσαν άλλωστε.

«Πολύ φοβάμαι, ότι ούτε θα προλάβουμε να θερίσουμε φέτος, γαρί μ (γυναίκα μου)» απάντησε ο Ισάκ.

«Να ιλίεμεν (αλοίμονο μου), τι θ απογίνουμε; Που θα πάμε πάλι; Παναϊά μ και τα μωρά μας;»

«Ναι είναι αλήθεια, οι Βούλγαροι, ξεσποκώθηκαν και κατεβαίνουν, στα μέρη μας Μύρη μου, δυστυχώς πολλοί στο χωριό άρχισαν να μαζεύουν λίγα πράματα. Πρέπει να πάμε στη Δράμα και αποκεί στη Θεσσαλονίκη.»

«Απο την προσφυγιά στη Ρωσία, σε προσφυγιά στην Ελλάδα και μετά εδώ στο χωριό και τώρα πάλι... Πουθενά τόπος να σταθούμε. Θαρρείς και καταραμένοι είμαστε, Ισάκ μου».»

«Ας ετοιμάσουμε λίγα πράματα, όσα χωρέσουν στο κάρο να πάρουμε τα παιδιά μας και να φύγουμε όταν ξεκινήσει όλο το χωριό»

Αμίλητη απομακρύνθηκε η Μυροφόρα στην κάμαρη που καθόταν τα παιδιά και η μπτέρα της στην Ελένη. Η γιαγιά έλεγε ιστορίες στα παιδιά και εκείνα άκουγαν, εντυπωσιασμένα αν-

και δεν ήταν ποτέ φορά που της άκουγαν... χιλιοεπωμένες από την γιαγιά σ' εκείνα, αλλά χιλιοεπωμένες και σε μένα από την γιαγιά μας την Μυροφόρα, πολλά χρόνια αργότερα, όταν έγινε πά στη γιαγιά. Μια γλυκειά λατρεμένη γιαγιά, άλλοτε γλυκειά, άλλοτε αυστηρή και γκρινιάρα... Πως να μην ήταν άλλωστε και πώς να μην έλεγε «τα ιστορίας» όταν

είχε ζήσει τόσο πολυτάραχη ζωή. Η ανταμοιβή της ήρθε στα γεράματα της ζώντας κοντά στα παιδιά και στα εγγόνια της, ζώντας μαζί με την κόρη της, τη Νότιη της (θεία μου και νονά μου) έφυγε ήσυχα και γαλάνια από τη ζωή. Το τελευταίο και οριστικό της ταξίδι έγινε τον Ιουνίο του 1986, ενώ πά στη γιαγιά στο δικό της κόσμο αρκετό καιρό πρίν και έτσι δεν είχε καταλάβει και πολλά από την μεγάλη πυρνική έκρηξη του εργοστασίου του Τσερνομπίλ στην Ουκρανία. Ομως αυτά έγιναν πολλά χρόνια μετά την ιστορία που άρχισε τότε τον Απρίλιο του 1941.

Οι μέρες περνούσαν και εν τω μεταξύ, ξανθός Απρίλιος και ελπιδοφόρος μπήκε. Ο ήλιος χαμογελούσε και έριχνε καυτές ανάσες πάνω στα χωράφια και τα σπαρτά που ενα πρωΐνο αεράκι τίναζε από πάνω τους, την πρωΐνη πάχνη. Ζεσταίνονταν ο τό-

πος, τα στάχια και οι ψυχές των ανθρώπων. Οι κάτοικοι των χωριών του κάμπου του Νευροκοπίου θα ετοιμάζονταν να γιορτάσουν το Πάσχα μαζί με τους συγγενείς τους. Τα χωριά θα καθαρίζονταν, τα σπίτια, οι αυλές και τα παιδιά θα ζούσαν πάλι στιγμές κατάνυξεις και όλα εκείνα τα πλούσια τα έθιμα την πμερών.

... Ω γλυκύ μου, έαρ, γλυκύτατον μου τέκνον, που έδυ σου το κάλλος... και πά 20η Απριλίου που ήταν το Πάσχα εκείνη τη χρονιά πλοσίαζε....

Τις δύο-τρείς τελευταίες νύκτες στη Μυροφόρα, δε μπορούσε να κοιμηθεί. Εβλεπε την μακαρίτισσα την αδελφή της τη Μαρία, να στέκεται ακίνητη και σκυφτή εκεί έξω από τη πόρτα του σπιτιού της και να την κοιτάζει κατάματα και από τα μάτια της να τρέχουν ποτάμι τα δάκρυα...

«Τα παιδιά μου, Μύρη, τα παιδιά μου αδελφή μου, τα ορφανά..»

Και πριν προφτάσει να απαντήσει στη Μυροφόρα εκείνη την εξαφανίζονταν. Τρόμαζε η Μυροφόρα, ξυπνούσε, κοίταζε δίπλα τον άντρα της και σπάωνταν. Πήγαινε στην κάμαρη των παιδιών και της γιαγιάς. Ολοι κοιμόνταν, πουχία παντού. Το πρωΐ ετοίμαζε τις καθημερινές της δουλειές και αποχαιρετούσε τα παιδιά για το σχολείο και τον άντρα της για τη δου-

λειά. Όλοι πήγαιναν στα χωράφια, εκείνη έμενε λίγο πίσω να φροντίσει τη μάνα της και να ετοιμάσει φαγητό. Πολλά στόματα, είχε να θρέψει, πέντε παιδιά, τον άντρα της, τη μάνα της. Όλους τους σκέφτονταν και εκείνα τα ορφανά της αδελφής της. Μέρες είχε ν' ακούσει νέα τους, τι νάκαναν άραγε τα παιδιά;

Το ίδιο όνειρο και το άλλο βράδυ και αυτή τη φορά είδε να καίγεται πεκκλοσία και το σπίτι των ορφανών της αδελφής της στο Περιθώρι και σα μάυρη σκιά πάλι η μακαρίτισσα τη Μαρία να της λέει:

«Τα παιδιά μου, Μύρη, τα παιδιά μου αδελφή μου, τα ορφανά...» .

Ξύπνησε τρομαγμένη και ιδρωμένη, πήγε κοντά στη καντήλα της, που άναψε ακόμη...

«Παναϊά μου, ντο θα φτάω... πεντε εν τ εμά τα χάταλα, εείνα άλλα τέσσερα... που κες θα σύρω ατα όλα (Παναγία μου, τι θα κάνω, πέντε είναι τα δικά μου παιδιά, εκείνα άλλα τέσσερα, που θα τα τραβάω όλα);»

Η άλλη μέρα την βρήκε πολύ ανήσυχη και έλεγε στην μάνα της τα όνειρα που είδε. Η γιαγιά η Ελένη όμως ζώντας στον κόομο της, άρχισε με τη σειρά της να ρωτάει..

«Μύρη μου, πότε θα έρχεται η Μαρία μ και ο Ισάκ;» εννοώντας τη νεκρή κόρη της και τη νεκρό γαμπρό της. Η Μυροφόρα έσφιξε τα χείλη, έκανε το σταυρό της...

«Η Παναϊά να ιλι εμάς (Η Παναγία να μας λυπθεί)

Βγήκε έξω στην αυλή και κοίταξε κατά τον βορρά, εκεί στο χωριό στο Περιθώρι. Το μεσημέρι ήρθε πιό γρήγορα εκείνη τη μέρα και μαζί και ο κτύπος της καμπάνας της εκκλησίας του χωριού. Καλούσε τους χωριανούς να μαζευτούν στην πλατεία. Σε λίγα λεπτά όλοι στην πλατεία θα μάθαιναν το κακό νέο που άλλωστε περίμεναν τόσο καιρό... κείνο που δε θέλαν να πιστέψουν... κείνο που εύχονταν να μην έρθει ποτέ...

Συνέχεια την επόμενη Τετάρτη

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδετος ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, Θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμάτων - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξόδια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κατατάξεων.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000